

lande, som OL på det tidspunkt blev afholdt i. Det var faktisk det, som for alvor satte den bevægelse i gang, som gjorde, at vi så ændringer i både Korea og i Sovjetunionen.

Så jeg synes, at konklusionen helt klart og entydigt må være, at vi lægger os dér, hvor også udenrigsministeren har lagt sig på et tidligt tidspunkt, nemlig der, hvor vi kan spørge: Hvorfor skulle vi være mere hellige end Dalai Lama? Dalai Lama har klart sagt, at OL selvfølgelig skal afvikles. Amnesty International har altså sagt – uanset om Enhedslisten kan lide det eller ej – at OL selvfølgelig skal afvikles, og det er altså sådan, at åbnings- og afslutningsceremonierne er en del af OL. Der deltager idrætsudøverne også.

Der bør vi lægge os. Vi bør lytte til så besindige stemmer. Vi bør bruge det til en gang for alle at få understreget, at vi bakker op om de danske idrætsudøvere. De skal ikke i sidste ende betale prisen for, at der er politikere, som ønsker at score nogle billige point.

Kl. 11:20

Formanden:

Ja tak. Der er ønske om korte bemærkninger, og den første er fra hr. Søren Espersen.

Kl. 11:20

Søren Espersen (DF):

Det med årsag og virkning om boykot og ikke boykot synes jeg hr. Anders Samuelsen slap meget let om ved. Man kunne med lige så fuld ret argumentere for, at deltagelse i OL i Berlin i 1936 jo ikke udpræget førte til demokrati i årene efter, men boykotten af OL i Moskva i 1980 førte til Murens fald. Sådan kan man lige så godt sige, og det giver heller ingen mening.

Jeg vil godt tage fat på hykleriet, der blev nævnt om erhvervsmæssig og sportslig boykot. Jeg vil gerne understrege, at vores holdning i Dansk Folkeparti er, at vi ikke skal handelsboykotte nogen steder. Hvis dansk erhvervsliv vil handle, så lad erhvervslivet om det, uanset hvor det er i verden. Det er slet ikke det, der er sagen her.

Jeg bryder mig ikke om handelsboykot, og jeg bryder mig ikke om, at man på den ene side skal straffe små, ubetydelige stater som Zimbabwe, Burma og Nordkorea, fordi vi ingen handel har med dem, og på den anden side handle videre med lande som Kina. Men kan hr. Anders Samuelsen ikke forstå, at der er forskel på en decideret handelsmæssig, sportsmæssig og politisk boykot og et show, som åbningen af OL er, hvis han tænker tilbage på, hvad Hitler fik ud af den

historie i 1936? Det var showet i sig selv, og det, vi taler om i dag, er to show, nemlig åbningsshowet og afslutningsshowet, og nichts weiter.

Kl. 11:21

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:21

Anders Samuelsen (NY):

Nu skal jeg lige understrege, at jeg henviste til, at der er forskere, som har påpeget, at denne bevægelse skete i forbindelse med OL i Seoul og i Moskva. Det er ikke min påstand. Jeg henviser til, at der er andre, som sikkert har beskæftiget sig betydelig mere med det end både hr. Søren Espersen og jeg selv, som har påpeget, at de to OL faktisk var døråbnere for demokratibevægelser. Det kan man jo vælge at tro på eller lade være, det skal jeg ikke gøre mig til dommer over. Jeg understreger bare, at der har været peget på det.

Jeg mener simpelt hen, det er en falsk opdeling, man laver her mellem åbnings- og afslutningsceremonien og selve De Olympiske Lege. De er dele af en helhed. Der er idrætsudøvere til stede, og vil hr. Søren Espersen benægte, at en dansk fanebærer fører det danske hold ind ved åbningsceremonien? Idrætsudøverne er til stede, så hvad er det for et signal, man sender til idrætsudøverne, hvis man fra dansk side – fra kronprinsens side, fra regeringens side – siger: Det vil vi søreme ikke deltage i, det kan I godt, og så må I bære det moralske ansvar for, at I deltager i dette show? Det er jo det samme som at sige til dem, at de også burde blive væk – eller hvad? Ellers er der jo ingen mening i det længe, og derfor holder det argument simpelt hen ikke.

Kl. 11:23

Formanden:

Hr. Søren Espersen.

Kl. 11:23

Søren Espersen (DF):

Vil hr. Anders Samuelsen ikke erkende, at der er forskel på at have et møde med Irans lederskab og have diskussioner med parlamentarikere fra Iran som politiker og så på at gå til fest i Iran for at markere en eller anden årsdag for en kulturrevolution, eller hvad det nu hed dernede, hvor vi alle sammen hygger os, og hvor der er festfyrværkeri? Er der ikke forskel på de to ting? Er der ikke forskel på en situation, hvor danske erhvervsfolk handler med iranske erhvervsfolk, og en situation, hvor de går til fest sammen, morer sig sammen og banker hinanden på skuldre-